U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci **žalobce N. M.**, zastoupeného Mgr. Janem Zapotilem, advokátem se sídlem Václavské náměstí 794/38, Praha 1, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, **se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7,** o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2003, č. j. OAM-1832/VL-16-BE07-2002, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 Az 153/2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2003, č. j. 6 Az 153/2003 - 17,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížností podanou osobně u Městského soudu v Praze dne 20. 2. 2004 napadá rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2003, č.j. 6 Az 153/2003 - 17, jímž bylo rozhodnuto o zamítnutí žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2003, č. j. OAM-1832/VL-16-BE07-2002, kterým bylo rozhodnuto o neudělení azylu žalobci podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a dále bylo žalovaným rozhodnuto o tom, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel byl Městským soudem v Praze poučen, že proti rozhodnutí lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze. Rozsudek byl stěžovateli doručen do vlastních rukou dne 22. 12. 2003. Dne 20. 2. 2004 podal stěžovatel osobně u Krajského soudu v Praze kasační stížnost proti výše uvedenému rozsudku. Současně s podáním kasační stížností stěžovatel soudu předložil žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Dříve, než Nejvyšší správní soud začne rozhodovat o věci samé, musí přezkoumat dodržení zákonných podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Základní podmínkou je včasnost podání kasační stížnosti. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost

podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně. Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli, nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Jak již bylo výše uvedeno, dnem doručení rozhodnutí žalobci je pondělí 22. 12. 2003. Lhůta dvou týdnů pro podání kasační stížnosti začala žalobci běžet v úterý 23. 12. 2003 a skončila v pondělí 5. 1. 2004. Kasační stížnost tedy měla být žalobcem podána u soudu nebo k poštovní přepravě nejpozději dne 5. 1. 2004, aby lhůta pro její podání byla zachována; stěžovatel však podal kasační stížnost osobně až dne 20. 2. 2004. Nejvyšší správní soud proto podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítl. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla podána opožděně, Nejvyšší správní soud nerozhodoval o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Stěžovateli byl pro toto řízení před soudem ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud však na základě obsahu soudního spisu nedospěl k závěru, že v daném případě proběhla první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, proto o odměně advokáta za zastupování v řízení o této kasační stížnosti nerozhodoval.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. ledna 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu